

## Til § 234.

I § 234 indføjes som nyt Stk. 2 og 3:

„Stk. 2. Begaas de ovenfor nævnte Handlinger i erhvervsmæssigt Øjemed, kan kun under særlig formildende Omstændigheder Straf af Bøde anvendes.

Stk. 3. Den, der for Vindings Skyld offentliggør eller udbreder eller i saadan Hensigt forfærdiger eller indfører Skrifter og Billeder, der, uden at de kan anses for egentlig utugtige, dog maa antages alene at have til Formaal at finde Købere ved et Indhold, der er beregnet paa at virke æggende paa Læsere eller Beskuerens Sanselighed, straffes med Bøde eller Hæfte indtil 1 Aar.“

## § 234, Stk. 3.

Da det afgørende Kriterium for, om et Skrift kan anses for utugtigt, efter Teori og Praxis synes at være, at Skriftet ikke har noget berettiget Formaal, men alene antages at lægge an paa og skønnes egnet til at virke æggende paa Beskuerens Sanselighed, maa jeg anse det for meget tvivlsomt, om den foreslaaede Regel vil medføre en Udvidelse af det strafbares Omraade i saa Henseende. Dertil kommer imidlertid, at der efter mit Skøn ej heller er nogen Trang til en saadan Udvidelse. Jeg skal her henvise til, at Domstolene og særlig Højesteret i de Sager, der i det sidste Aar har været forelagt denne Ret, i alt væsentlig har fulgt Anklagemyndighedens Skøn med Hensyn til Afgrænsningen af Utugtsbegrebet, jfr. saaledes f. Eks. H. R. D. af 23. December 1937, U. f. R. 1938 p. 121 og særlig H. R. D. af 18. Marts 1938, U. f. R. 1938 p. 470 i „Montmartresagen“ (Ministeriets J. 3. Ktr. 1936 Nr. 1840 og 1937 Nr. 13<sup>244</sup>).

Som Følge af det anførte maa jeg derfor saavel af formelle som af reelle Grunde udtale mig imod den foreslaaede Bestemmelse. Det tilføjes, at det efter min Formening ikke kan være afgørende, om de paagældende Skrifter m. v. virker æggende paa Køberens Sanselighed, men at det afgørende maa være, om de paavirker Beskuerens eller Læserens Sanselighed.

## § 267 a.

Den udvidede Ytringsfrihed, der maa antages at gælde ved Omtale og Kritik af Forhold af almen og social Interesse, er formøntlig fremkommet som en naturlig Følge af, at Domstolene ved Vurderingen af Æresfornærmelser tager Hensyn til Baggrunden, Motiverne og de Forhold, hvorunder de ærefornærmende Udtalelser eller Sigtelser fremsættes. Herved maa opstaa forskellige Grænser for Ytringsfriheden indenfor de forskellige Kredse af Samfundet, og under forskellige Forhold. Den foreslaaede Regel vil efter mit Skøn medføre en Indskrænkning i Domstolenes frie Skøn paa dette Omraade, og jeg maa derfor af principielle Grunde nære Betænkelighed ved at indføre en saadan Regel.